

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/240/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613205138
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8613205138.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu V. I., nar. XX.XX.XXXX, W. XX, XX XX K., právne zastúpená JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanej O., s.r.o., so sídlom O. XX, XXX XX K., T. XX XXX XXX, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu vo Svidníku č.k. 4C/302/2013-84 zo dňa 03.03.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zrušil rozhodcovský rozsudok stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., Karloveské rameno 8, Bratislava zo dňa 02.08.2013 sp. zn. XXXXX/XXXX. Odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., Karloveské rameno 8, Bratislava zo dňa 02.08.2013 sp. zn. XXXXX/XXXX. Zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka vo výške 388,31 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaného zaviazal zaplatiť súdny poplatok zo žaloby vo výške 99,5 eur na účet Okresného súdu Svidník do 3 dní od právoplatnosti.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že nárok žalobkyne posúdil ako nárok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Podľa všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré tvoria formulárovú predtlač druhej strany zmluvy o úvere z článku 14 vyplýva, že veriteľ, dlžník a ručiteľ prejavili vôľu využiť mimosúdne inštitúty riešenia sporov vznikajúcich z tejto zmluvy o úvere, ručiteľského vyhlásenia a dohody o vyplatení zmeniek. Táto formulárová predtlač ďalej v článku II a predmet zmluvy bod 1, II nebol dojednaný individuálne, túto stanovil dodávateľ v danom prípade žalovaný, pričom právne dôsledky z tohto plynúce, platia pre žalobkyňu a nezbavujú žalovanú zodpovednosti, pretože práve žalovaná titulom zmluvy o úvere uplatnila nárok na rozhodcovskom súde. Bez povšimnutia nemôže zostať skutočnosť, že žalobkyňa bola a je v pozícii slabšieho účastníka. Pri uzatváraní zmluvy o úvere žalovaná v danom prípade vystupovala ako dodávateľ, lebo pri uzatváraní zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti. Žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy vystupovala ako spotrebiteľ, teda nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, lebo z výpisu zo živnostenského registra vyplýva, že žalobkyňa v čase uzavretia úverovej zmluvy nemá oprávnenie na podnikateľskú činnosť. V čase, keď úverovú zmluvu uzatvárala sa starala o svoju matku, ako ležiaceho pacienta, a poberala príspevok na opatrovanie cca 190 eur mesačne z úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Úver brala za účelom splatenia predchádzajúceho dlhu, na ktorý jej stiahla polovicu finančných prostriedkov žalovaná a zvyšnú časť

peňaží použila na štúdium svojich detí. Pokiaľ ide o uzatvorenie úverovej zmluvy, žalobkyňa v zmluve nič nezaškrtovala, urobila tak obchodná zástupkyňa žalovanej. Rozhodcovská zmluva už bola vopred naformulovaná v podobe predtlačenej formulára, Smernica Rady EHS 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vychádza nie z minimálneho okruhu nekalých klauzúl, ktoré sa majú transponovať, ale len zo vzorového okruhu týchto klauzúl. Kým smernica vychádza zo vzorového okruhu podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa tzv. generálnej klauzuly, nad rámec zoznamu podmienok uvedených v prílohe smernice, možno konštatovať aj iné nekalé obchodné podmienky, na ktoré musí súd konajúci prihliadať titulom súdnej kontroly. Za neprijateľnú podmienku sa považuje podmienka, ktorá je obsiahnutá v štandardnej formulárovej zmluve, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán a nerovnováha musí byť daná v neprospech spotrebiteľa. V článku II bod 1 všeobecných obchodných podmienok, všetky spory, ktoré vznikli z tohto úveru sa budú riešiť stálym rozhodcovským súdom. Je jednoznačné, že žalobkyňa si osobitne nevyjedнала rozhodcu, rozhodcovská doložka už bola vopred naformulovaná. Ak rozhodcovské konanie vyvolá dodávateľ, spotrebiteľ sa ho musí nezvratne podrobiť a riešiť spor pred rozhodcom, ten je pre ňu nepredvídateľný a žalobkyňa mala vážne pochybnosti o objektívnosti a nestrannosti rozhodcovského procesu. V prejednávanej veci nepochybne išlo o štandardnú typovú zmluvu, dodávateľ preukázateľne navyše nevysvetlil spotrebiteľovi význam rozhodcovskej doložky a na rozdiel od občianskeho súdneho konania nepredstavil žalobkyňu pravidlá, podľa akých sa bude viesť súkromný súdny proces a nedal jej o tom poučenie na možnosť výberu rozhodnúť sa. Predkladanie rozhodcovských doložiek spotrebiteľom za podmienok, keď nepoznajú pravidlá arbitráže, nevenujú tomuto dostatočnú pozornosť, sú teda nekalou obchodnou praktikou, pričom nič nemení na tom ani to, či táto rozhodcovská doložka je zakomponovaná priamo v zmluve alebo vo všeobecných obchodných podmienkach. Samotná táto okolnosť vyvoláva nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a prieči sa dobrým mravom. Rozhodca nerešpektoval predpisy určené na ochranu spotrebiteľa, a to je dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku, ako aj odklad jeho vykonateľnosti. O nekalosť rozhodcovskej doložky vyplýva aj zo vzdialenosti a z nutnosti podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, ak začne konanie pred rozhodcom, čo v danom prípade sa udialo za netransparentných podmienok.

3. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. a výrok o zaplatení súdneho poplatku podľa § 4 ods. 2 písm. z), a) zákona č. 71/92 Zb..

4. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný.

Uviedol, že je toho názoru, že sa v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku súd prvej inštancie nemal zaoberať argumentmi žalobcu, ktoré sa obmedzovali na jeho snahu preskúmať vec z hmotnoprávnej stránky. V tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu SR III. ÚS 335/2010. Ďalej poukázal na to, že žalobkyňa prehlásila, že finančné prostriedky použije na výkon povolenia a tak jej úver bol poskytnutý. Žalobkyňa podpísala aj dodatok, kde vyhlásila, že poskytnuté finančné prostriedky použije na nákup výpočtovej techniky. Potom obrana žalobkyne je účelová. Súd prvej inštancie zobral jednostranne do úvahy len výpoveď žalobkyne, čiže samotnú okolnosť, že nepoužila tieto prostriedky na výkon povolenia. Dôležité bolo na čo sa tieto prostriedky v skutočnosti použili. V tejto súvislosti treba zobrať do úvahy aj dobrú vieru žalovaného, s ktorou vstupoval do právneho vzťahu so žalobkyňou. Smernica Rady EHS 93/13 je záväzná len pre členské štáty a nie pre jednotlivcov. V spore medzi osobami súkromného práva nie je možné účinne domáhať ustanovení tejto smernice. Je nepochybné, že rozhodcovská zmluva dohodnutá medzi účastníkmi obsahovala tzv. nevýhradnú rozhodcovskú doložku, keďže každej zmluvnej strane bolo umožnené domáhať sa svojej ochrany buď pred rozhodcovským súdom alebo v súdnom konaní. Navyše uzavretie právneho úkonu je potrebné hodnotiť v čase jeho uzatvorenia bez hypotetického zvažovania okolností. Spotrebiteľ sa vždy má právo obrátiť na všeobecný súd s nárokom pre porušenie jeho práv. Prijatie takej argumentácie by znamenalo pre žalovaného len jedinú, a to úplnú znemožnenie využitia rozhodcovského konania pre žalovaného. Treba zdôrazniť, že platné a účinné ustanovenia týkajúce sa spotrebiteľských úverov sú vo vzťahu k právnej úprave spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku, nielen v lex specialis, ale aj lex posterior, a teda jednoznačne majú prednosť pri aplikácii. Medzi žalobcom a žalovaným bola v predmetnom prípade uzavretá rozhodcovská zmluva, a to na samostatnom liste papiera oddelene od zmluvy o úvere. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že došlo k individuálnemu dojednaniu tejto zmluvnej podmienky a nie je možné ju hodnotiť ako neprijateľnú. Peňažný záväzok uvedený v rozhodcovskom rozhodnutí nedosahuje úroveň závažnosti a súd ani nezdôvodnil existenciu atribútu závažnosti, je namieste iba vo výnimočných prípadoch. Preto navrhol zrušiť rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

5. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá dala do pozornosti odvolaciemu súdu ustanovenie § 40 ods. 1 písm. j) zákona č. 244/2002 Z.z., účinného v čase podania žaloby a porušenie všeobecných zmluvných podmienok na ochranu spotrebiteľa, ktoré je nutné overiť práve posúdením hmotnoprávnej stránky veci. Žalovaný sústavne porušuje spotrebiteľské práva a odopiera svojim zákazníkom domáhať sa vyrovnaní vzniknutej nerovnosti v právach a povinnostiach voči profesionálnej nebankovej spoločnosti tým, že v zmluve o úvere dopredu vyznačuje účel úveru iný ako na osobnú spotrebu. V tejto súvislosti dal do pozornosti rozhodnutie Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie SK XXXX/XX/XXX2, vytýkajúce v tomto rozhodnutí nekalé obchodné praktiky, ktoré využíva žalovaný. Európska komisia v liste adresovanej Slovenskej republike ako výzvu - porušenie č. 2012/4165 doslovne uviedla: „Napríklad v zmluvách, ktoré používa spoločnosť Pohotovosť bola uvedená vopred formulovaná zmluvná podmienka, že účelom zmluvy je výkon podnikania, výkon povolania, resp. výkon zamestnania, hoci sa úver poskytol spotrebiteľovi.“ Z tohto pohľadu ide o absolútne neprijateľné správanie žalovaného. Poukázal na viaceré rozhodnutia Krajského súdu v Prešove 6Co/84/2011, 8Co/46/2014. Rámcová rozhodcovská zmluva je nesporným dôkazom, že jej obsah ovplyvniť žalobkyňa nevedela. Z uvedených dôvodov navrhla rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť a priznať aj náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby, t.j. vyjadrenie k odvolaniu z hodnoty sporu, odmenu za jeden úkon podľa § 13a ods. 1 písm. c) Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. 64,54 eur, k tomu podľa § 16 ods. 3 Advokátskej tarify režijný paušál 8,39 eur a z toho 20 % DPH podľa § 18 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z., spolu je to 87,52 eur.

6. Krajský súd v Prešove v tomto konaní ako odvolací súd (ďalej už len odvolací súd) prejednal rozhodnutie, ako aj konanie súdu prvej inštancie v zmysle zásad, ktoré sú uvedené v ustanovení § 378a a nasl. zákona č. 160/2016 (ďalej už len CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Odvolací súd zistil všetky skutočnosti, ktoré boli dôležité a vec aj správne právne posúdil. Na týchto skutočnostiach sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

7. Podľa § 53 ods. 4 písm. r) OZ, Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom.

8. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 5 OZ).

9. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

10. Podľa § 4 ods. 8 zákona číslo 250/2007 Z.z., o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb., o priestupkoch v znení neskorších predpisov, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so zžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže prívodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a práce, využíva najmä omyl, leš, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

11. Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

12. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

13. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

14. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka).

15. Z obsahu spisu je zrejmé, že účastníci konania uzavreli zmluvu č. 808000138 dňa 21.09.2011. Veriteľom bol žalovaný a dlžníkom žalobkyňa. Na základe toho veriteľ poskytol dlžníkovi úver v sume 1.400 eur. Dlžník sa zaviazal zaplatiť veriteľovi sumu zvýšenú o príslušenstvo, čo je poplatok vo výške 1.216 eur, teda celkove sumu 2.616 eur v 12-mesačných splátkach po 218 eur. Zároveň bolo tam urobené v zmluve prehlásenie, že dlžník finančné prostriedky použije na výkon povolania. Podľa všeobecných podmienok poskytnutého úveru, ktoré tvoria formulárovú predtlač druhej strany zmluvy o úvere v článku 14 sa veriteľ, dlžník a ručiteľ prejavili vôľu využiť mimosúdne inštitúty riešenia sporov vznikajúcich z tejto zmluvy o úvere. Dohodli sa, že pre rozhodnutie sporu bude realizovať rozhodcovský súd.

16. Smernica Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vychádza nie z minimálneho okruhu nekalých klauzúl, ktoré sa majú transponovať, ale zo vzorového okruhu klauzúl. V konečnom dôsledku sa okruh neprijateľných podmienok de lege lata uvedený v § 53 ods. 4 OZ upravil postupne viacerými novelami až po uplynutí transpozičnej lehoty (napr. neprimeraná sankcia pod písm. k/ bola upravená až novelou vykonanou zákonom č. 568/2007 Z.z. s účinnosťou od 1.1.2008, kým hlavná transpozícia bola vykonaná zákonom č. 150/2004 Z.z. účinným od 1.4.2004).

17. Členské štáty si mohli vybrať, do akej miery prevezmú smernicou odporúčané nekalé klauzuly. Zároveň sa však umožnilo členským štátom prekročiť rámec smernice, čo umožnilo upraviť okruh neprijateľných podmienok aj širšie ako odporúča smernica. „Členské štáty môžu prijať alebo si ponechať najprísnejšie opatrenia kompatibilné so zmluvou v oblasti obsiahnutej touto smernicou s cieľom zabezpečenia maximálneho stupňa ochrany spotrebiteľa“ (čl. 8 smernice).

18. Kým smernica vychádza zo vzorového okruhu nekalých klauzúl, slovenský zákonodarca upravil režim súdnej kontroly neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách na základe indikatívneho výpočtu neprijateľných podmienok (arg. slovo „najmä“ v § 53 ods. 4 OZ). To znamená, že súdu nič nebráni judikovať neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve podľa tzv. generálnej klauzuly v § 53 ods. 1 OZ, a teda nad rámec zoznamu podmienok uvedených v prílohe smernice alebo okruhu uvedeného v Občianskom zákonníku. Nemožno napríklad vylúčiť, že súd so zreteľom na ostatné zmluvné podmienky (čl. 4 ods. 1 smernice) posúdi rozhodcovskú doložku ako neprijateľnú bez ohľadu na jej znenie, teda že neobstojí žiadna rozhodcovská doložka a priestor pre rozhodcovské konanie bude len pri preukázateľnom individuálnom vyjednaní rozhodcovskej zmluvy zo strany spotrebiteľa.

19. Odvolací súd poukazuje na kritériá neprijateľnej podmienky, za ktorú sa považuje podmienka, ktorá 1. je obsiahnutá v štandardnej formulárovej zmluve, 2. spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, 3. nerovnováha musí byť daná v neprospech spotrebiteľa.

20. Podľa dôvodovej správy k § 53 ods. 4 písm. r/ OZ „spotrebiteľ môže svoje práva uplatňovať nie iba v zmysle dojednanej rozhodcovskej doložky, ale ak sa tak rozhodne, aj v občianskoprávnom konaní a zmluvná podmienka, ktorá by mu v tom bránila, bude v zmysle navrhovaného ustanovenia považovaná za neprijateľnú“.

21. Predkladanie rozhodcovských doložiek spotrebiteľom za stavu, keď nepoznajú pravidlá arbitráže (predmet rozhodcovskej zmluvy) a prirodzene nevenujú dostatočnú pozornosť tejto časti formuláru, sa zneužíva k záverom o individuálnom vyjednaní zo strany spotrebiteľov, pričom na tomto nič nemení technika predkladania - inkorporovanie doložky do všeobecných zmluvných podmienok versus vyhotovenie štandardnej rozhodcovskej zmluvy na samostatnom liste (hárku) papiera. (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn .16Co/2/ 2014)

22. Nemožno tak súhlasiť s názorom žalovaného prezentovaným v priebehu konania pred prvostupňovým súdom, ako aj v odvolaní, že tým, že vyhotovil samostatné - osobitné zmluvné dojednania pod číslom 01/2007, ktoré v bode II.2 formuluje vôľu účastníkov v prípade akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami podrobiť sa rozhodcovskému konaniu je individuálne dojednanie predmetnej rozhodcovskej doložky. Ako správne konštatoval prvostupňový súd, ani takto formulovaná časť všeobecných obchodných podmienok nemá charakter individuálne dojednanej zmluvnej podmienky. Odvolací súd poukazuje na judikatúru NS SR Cdo/1/2012, 6Cdo/3/2013 a konštatuje, že časť záverečných ustanovení všeobecných poisťných podmienok v predmetnej zmluve uzavretej medzi účastníkmi, ktorá je označená ako osobitné zmluvné dojednania pod číslom 01/2007 nemajú charakter individuálne dojednanej zmluvnej podmienky. Osobitné zmluvné dojednania sú súčasťou všeobecných poisťných podmienok a sú súčasťou uzavretej poisťnej zmluvy, čo vylučuje prijatý záver o osobitne dojednanej zmluvnej podmienke.

23. Žalovaný nemal možnosť ovplyvniť obsah predmetnej doložky. Mohol ju buď prijať ako celok alebo odmietnuť. Obsah tejto rozhodcovskej doložky bol dodávateľom vopred pripravený a na jej obsahu žalobca nijakým spôsobom neparticipoval. Už len tento samotný fakt spochybňuje tvrdenie žalovaného, že ide o jeho individuálny návrh na riešenie prípadného sporu v rozhodcovskom konaní.

24. Záznam sprostredkovateľa poistenia o požiadavkách a potrebách klienta k predmetnej poisťnej zmluve preukazuje, že v danom prípade opäť ide o predtlačенý formulár, kde žalobca nemal na výber možnosť individuálne dohodnúť obsah podmienky. Takto predtlačенý formulár (aj keď vo forme záznamu sprostredkovateľa poistenia o požiadavkách a potrebách klienta), odvolací súd nepovažoval za dôkaz, ktorý by potvrdzoval, že žalobca individuálne dojednal rozhodcovskú doložku.

25. Odvolací súd sa preto nestotožnil s tým, že rozhodcovská doložka bola individuálne dojednaná medzi žalobcom a žalovaným.

26. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CPS a v spojení s ustanovením § 262 ods. 1. Vzhľadom k tomu, že v odvolacom konaní mala úspech žalobkyňa, žalobkyni priznal odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania. Trovy odvolacieho konania pozostávali z trov právneho zastúpenia, za jeden úkon právnej služby, t.j. neoceniteľný predmet sporu, z neurčitej hodnoty sporu tak, vyjadrenie k odvolaniu podľa § 13a ods. 1 písm. c) Vyhlášky č. 655/2004 Z.z., 64,54 eur a podľa § 16 ods. 3 Vyhlášky 655/2004 Z.z. 8,39 eur režijný paušál, spolu teda 72,93 eur, z toho 20 % DPH podľa § 18 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. predstavovali trovy odvolacieho konania 87,52 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).